

Српски радикални савез – др Војислав Шешељ представља јединог и истинског носиоца идеје српског радикализма, али и патриотизма и националне свести у Републици Српској.

У Републици Српској, уосталом као и у Србији, годинама је вођена политичка хајка и харанга против Српске радикалне странке, са јединим циљем да се странка изразито националне и патриотске оријентације, странка опредељена за жестоку борбу против свих видова криминала и корупције, или маргинализује, или потпуно уништи. При томе нису била средства. Власт у Републици Српској није се либила ни политичких махинација, ни најтежих злоупотреба, па чак ни криминализовања правосуђа, како би отела име и регистрацију Српској радикалној странци и поклонила је слепим послушницима и поданицима корупционашке политике Српске демократске странке.

Наиме, Српска демократска странка, суштински напуштајући националну и патриотску политику, истовремено се приклањајући криминалном миљеу тзв. бизнис лобија у Српској, кренула је у прљав политички обрачун против српских радикала. Мотивација за такав поступак Српске демократске странке је двострука. Најпре, на тај начин СДС покушава да се отараси сваке конкуренције на националном крилу политичке позорнице Републике Српске, мада то национално код СДС-а треба врло условно схвати-

ти, а са друге стране покушава да уруши сваку брану њиховом криминалном и корупционашком деловању и буквално спречи рад оних који би се обрачунали са таквим начином владања.

Дамјановићеви и Поплашениви радикали из бизнис лобија

За тај прљави посао Српска демократска странка искористила је најниже људске нагоне, страсти и личне потребе неких некадашњих функционера Српске радикалне странке Републике Српске покушавајући, не само њих да поткупе, у чему су успели, већ и да отму и под своју контролу ставе целокупну инфраструктуру српских радикала у Српској, а идеју српског радикализма херметички затворе. У тој намери, ипак, нису успели.

Радислав Кањерић, Огњен Тадић, Мирко Благојевић и готово сви окружни и општински одбори тадашње Српске радикалне странке разумели су намеру Српске демократске странке да уништи радикале и успешно се супротставили покушају поданика власти и успутних привилегија да разоре једну идеју и једну снажну политичку организацију.

Власт је у своје прљаво коло упрегла Николу Поплашена, Пантелију Дамјановића, Миланка Михаљицу, Славка Бољановића и још неколико ситних политичких и полицијских шибицара са циљем да отму Српску радикалну странку од њених бирача, од народа Српске, али и од председника српских радикала др Војислава Шешеља. Да би остварили тај циљ, Поплашен, Дамјановић и њихови фићфирићи нису презали ни од чега. Лажи, уцене, претње и подмићивање били су основ њиховог, не политичког, већ криминалног деловања. Онима који би их послушали нудили су финансијске или пословне погодности, места директора Фонда за здравство, прикривање разних криминалних афера, чак и избегавање кривичне одговорности и дугогодишњих затворских казни. То се посебно односи на заташкавање бројних малверзација и криминалних радњи Пантелије Дамјановића, чије учешће у десетинама сумњивих послова на подручју Републике Српске никада није било спорно. Уосталом, Дамјановић је, управо због тога, више од пет година склоњен са руководећих места у Српској радикалној странци Републике Српске.

Нечасна улога Николе Поплашена

Каква је улога Николе Поплашена и зашто је баш он учествовао и руководио пучем у Српској радикалној странци Републике Српске? Наиме, Никола Поплашен никада није могао да се помири са чињеницом да је председник странке за Републику Српску постао Радислав Кањерић, а посебно не са чињеницом да више не постоје могућности за добијање привилегија, као ни реалне политичке подршке тзв. бизнис плановима коју је

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ 15. децембар 2002. године

ОСНОВНОМ СУДУ У БАЊОЈ ЛУЦИ

ВЕЗА: Рп-7/02 уј. Со. СС 2002.7.

ДОПУНА ОБАВЕШТЕЊА

Као што вам је познато група грађана је поднела захтев за промену података у регистрацији Српске радикалне странке Републике Српске код вашег суда. Желимо да вам скренемо пажњу на један број чињеница због којих је тај захтев у потпуности неприхватљив и због којих га треба одбацити као неосновано.

1. Редовна скупштина Странке заседа једном у четири године (члан 14. став 2. Статута). Дакле пошто је прошло заседање одржано 2. маја ове године није прошао потребан период за одржавање редовне скупштине.
2. Редовно и ванредно заседање скупштине сазива председник Странке (члан 14. став 4. Статута). Наведене скуповне није сазвао председник Странке регистрован у вашем суду господин Радислав Кањерић него господин Миланко Михаљица потпуно самовољно и неовлашћено.
3. Састав скупштине чине изабрани делегати и делегати по функцији (члан 125. став 1. Статута). Изабране делегате скупштине чине делегати које бирају општински одбори тако што сваки одбор бира једног делегата и по једног делегата на одређен број чланова општинске организације странке, а који утврђује Извршни одбор странке (члан 15. став 2. Статута). Извршни одбор странке није донео никакву одлуку на основу које би се утврдио број делегата или на неки други начин знао овај број, а сами делегати немају одлуке општинских одбора из којих би се видело да су они делегати самог општинског одбора. Дакле нису имали формални статус делегата.
4. Мандат делегата престаје по завршетку рада скупштине (члан 16. тачка 4. Статута). Дакле не може се рећи да делегати са ранијег скупштинског заседања од 2. маја 2002. године имају још увек мандат делегата. Сем тога треба нагласити да је део присутних раније искључен из чланства странке, а учествовали су у раду тог скупа.
5. Функција председника странке престаје оставком (члан 20. став 2. Статута). Дакле неосновано је позивање на то да је странка имала другог председника, а не господина Радислава Кањерића који је регистрован у суду.
6. Нигде у Статуту не стоји да председник може било кога другог овластити да руководи странком изузев заменика председника Странке. Дакле господин Михаљица не само да нема, нити је приложио у вашем суду неги није ни могао имати било чије овлашћење за сазивање скупштине.
7. Бесмислена је тврдња да странка није имала председника од оставке господина Николе Поплашена јер је и заменику председника Странке престао функција оставком председника. Па ипак на то да му је престао функција заменика председника. Не може једно физичко лице бити и председник и заменик самим себм. Када је господин Поплашен поднео оставку његов заменик је преузео функцију и постао председник Странке у складу са чланом 26. став 1. Статута, а што је Извршни одбор само констатовао у смислу изражавања лојалности новом председнику и о томе обавестио ваш суд.
8. То је учињено у складу са чланом 34. тачка 3а. Статута у којој дословно стоји да извршни одбор одлучује о питањима из надлежности скупштине: када скупштина не може да се састане, а што је био случај јер је у року од 48 часова требало испунити захтеве Изборне комисије Босне и Херцеговине.

Посебно желимо да суду скренемо пажњу на то да је против ове групе људи поднесена кривична пријава због разбојништва у просторијама Српске радикалне странке у Бањој Луци, као и на то да су сви предати папирни од стране ове групе документи печатирани фалсификованим печатом што је лако утврдити на први поглед.

ПРЕДСЕДНИК
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

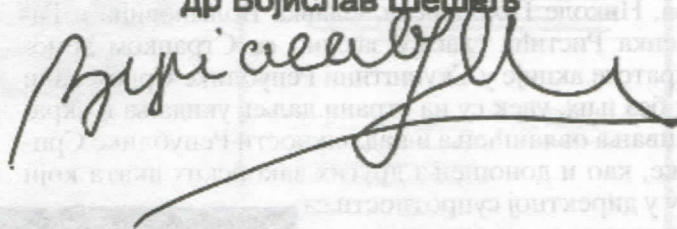
Радислав Кањерић

САГЛАСНОСТ

**Сагласан сам да се моје име користи у називу странке
Српски радикалски савез - др Војислав Шешелъ, која ће се регистровати
код надлежног органа Републике Српске.**

**У Београду
18. фебруар 2003. године**

**Сагласност дао
др Војислав Шешелъ**

са места активног председника странке у Српској могао да пружа својим пријатељима, а посебно Пантелији Дамјановићу. Никола Поплашен издао је идеју српских радикала, продао је, зарад ситних интереса, идеју српског национализма (идеју љубави према сопственом народу), јер му је, у међувремену, идеја љубави према новцу, али и непокретностима постала најважнија.

Издао је Никола Поплашен свог пријатеља и српског јунака др Војислава Шешелъа, издао га је у најтежем тренутку, а завршни ударац покушао је да му зада у тренутку подизања оптужнице против председника српских радикала. Хашка оптужница и покушај коначног преузимања и отимања Српске радикалне странке којим је руководио Поплашен нису се поклопили само временски, већ и идејно, идеолошки и организационо.

Узгред, Николи Поплашену није сметало да тражи и добије велики стан у Земуну од тадашње радикалске општинске власти, није му сметала ни брига Војислава Шешелъа за његову децу (Марка Поплашена запослио је баш Војислав Шешелъ), али је зато сачекао његов одлазак у Хаг да свима „храбро“ саопшти како Шешелъ никада није био демократа, никада није разумео српско питање, а он, Никола Поплашен, јесте. На крају, Николи Поплашену, који је као председник Републике могао да добије одговарајући стан од државе било је потребно да изда своју странку и свог пријатеља Војислава Шешелъа да би постао власник још једне непокретности у центру Бањалуке. Данас, после свега, тешко је пребројати све куће

и станове Николе Поплашена. Има их и у Сарајеву, Бањалуци, али и у Земуну, Београду.

Да би превара у покушају отимања Српске радикалне странке била потпуна, страначки пучисти покушавали су све време лажно да се представе као следбеници Војислава Шешелъа, а оне који су били и остали српски радикали, представљали су као његове противнике. То лажно представљање и јавно легитимисање трајало је све до тренутка док издајници и пучисти нису отишли у Београд, а по налогу подземља Српске демократске странке, да пруже пуну подршку Коштуници и његовој Демократској странци Србије, а против Српске радикалне странке. Није нимало случајно да су у дану када се Република Српска радовала радикалској победи на парламентарним изборима у Србији, најтужнији и најнесрећнији били они који носе лажно радикалско име, име Српске радикалне странке, додуше на противправан начин, јер су још једном промашили у политичкој процени, што и јесте суштина њиховог политичко-трговачког деловања.

Правосуђе у рукама СДС-а

Да се вратимо онима који су заиста најодговорнији за покушај уништења и, срећом неуспело, растурање радикалске инфраструктуре, не само у Српској, већ и у Србији. Српска демократска странка је у таквом свом покушају показала и потпуно демистификовала суштину своје владавине, засноване на непоштовању политичких различитости, директним притисцима на правосуђе и доношењу противзакон

нитих одлука, као уобичајеном начину и методу свог рада и деловања. Основни суд је одмах у првостепеном поступку донео одлуку супротно праву и закону, те страначку регистрацију Српске радикалне странке решењем оставио онима којима ни по чему није могла и није смела да припадне, тј. странци коју представља и заступа извесни Миланко Михаљица, док је у другостепеном поступку, а по налогу криминалног лобија Српске демократске странке одбијена жалба истинских српских радикала и следбеника др Војислава Шешеља као недопуштена, јер је свима било јасно да је жалба у потпуности основана.

Дакле, на противзаконит начин, страначка регистрација Српске радикалне странке Републике Српске додељује се политичким слугама Српске демократске странке, којима је најважније да им било какав бизнис договорен у аули и апартману хотела „Босна” у Бањалуци не пропадне и да свој какав-такав политички ангажман успеју још неко време да уновче. Уосталом, те њихове слуге из измишљене странке Миланка Михаљице, Пантелије Дамјановића, Николе Поплашена, Славка Бољановића и Раденка Ристића гласају заједно са Странком демократске акције у Скупштини Републике Српске, али и без њих, увек су на страни даљег укидања и скраћивања овлашћења и надлежности Републике Српске, као и доношења других законских аката који су у директној супротности са интересима српског народа.

Важно је, изгледа, да их Калинић потапше по рамену, а шта о томе каже српски народ и није нарочито битно. То је онај исти Калинић, којег је чак и брат Радована Караџића, Лука, оптужио за издајство, то је онај исти који је почетком деведесетих поносно носио антисрпски барјак Анте Марковића, затим узео националну заставу Српске демократске странке, да би се по налогу Американаца, а пошто је у својој перцепцији поново постао велики и значајан политичар, вратио својој „демократској и анационалној” природи и постао највећи послушник западних сила. Јадна је и тужна земља којом влада и руководи један Калинић уз помоћ несрећника који више

брину о шлеперу кафе који треба да им прође без царине, него о својој држави и народу.

Нада за будућност

У Српској се тешко и све теже живи. Власт је неспособна да реши било какав проблем. Пензионери су гладни, радници без посла, сељаци на ивици егзистенције, а власт се једино бави нападима на своје политичке неистомишљенике. Таква власт, власт која почива на лажима и медијским преварама и манипулацијама не може дуго да опстане.

Ипак, постоји нада. Српски радикални савез – др Војислав Шешељ, а др Шешељ је из притворске јединице Хашког трибунала дао сагласност да та политичка странка носи његово име, коначно представља националну и демократску алтернативу корумпираном режиму Српске демократске странке. Радислав Кањерић, Огњен Тадић, Мирко Благојевић и остали функционери и чланови Српског радикалног савеза – др Војислав Шешељ не баве се политиком због сукоба са СДС-ом или њиховим слугама из измишљене Српске радикалне странке Републике Српске, већ због жеље и намере да обезбеде слободу и нормалан живот грађанима Српске, да сачувају државност Српске за коју су најбољи синови Српске положили животе на олтар отаџбине и изборе се за бољу будућност и перспективе нашег народа.

- Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ • Издање приредио: Александар Вучић
- Главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић
- Заменик главног и одговорног уредника: Марина Рагуш
- Техничко уређење и компјутерски прелом: Бранкица Мијаиловић
- Лектори: Зорица Илић и Ивана Борац
- Адреса редакције: Трг победе 3, 11080 Земун
- За штампара: Мирослав Драмљић • Штамп: „ЕТИКЕТА” Болеч